

Overweging 30' zondag DHJ B 27.10.24 parochie HQ

Het is voor mij onmogelijk me voor te stellen, wat de wereld van een blinde is. Onmogelijk me ook maar iets in te denken, hoe is het zelf niet te kunnen zien. Ik herinner me, dat ik tijdens een dropping in een donker bos was, geen lantaarns, geen licht van huizen, en ook geen maanlicht. Niets. Je tast letterlijk in het duister. En dan is er iemand met een zaklamp en voel je je meer op je gemak.

Een aantal kleinkinderen zetten tijdens het slapen een 'slaapmasker' op. Ze zien dus geen licht van de gang of het ochtendgloren. Ik heb er eentje meegenomen. Inderdaad.....ik zie niets.

In Nijmegen is een museum " ZIEN ", waar mensen die blind zijn je een rondleiding geven en laten ervaren om de weg te vinden, om struikelblokken en obstakels te vermijden. Ik wil daar toch een keer naar toe om minstens even de wereld van slechtzienden en blinden een beetje te ervaren.

De blinde Bartimeüs treffen we aan in het Evangelie. Hij hoort, dat Jesus langs de stadpoort, waar hij zat, kwam en begint luidkeels te roepen: " *Jesus, Zoon van David, heb medelijden met mij* ". Mensen met een gebrek zoals lammen, kreupelen, blinden en melaatsen waren in die tijd mensen aan de rand van de samenleving. Zij waren een sta – in – de - weg en men liep met een boog om hen heen. Velen die bij Jesus waren, riepen hem dan ook op z'n mond te houden en de Rabbi niet lastig te vallen.

De Evangelist Marcus schrijft dit Evangelie ruim 50 jaar later en beseft, dat zij als leerlingen niet zagen wie Jesus werkelijk was en hoe zij als volgelingen in zijn voetspoor moesten gaan. Zij maken ruzie over wie de beste plaatsen krijgt, als Jesus de macht overneemt en een nieuwe samenleving realiseert. Zij zitten dan naast de Koning-Messias en willen bediend worden. Maar....ze hadden een slaapmasker voor en waren a.h.w. stekeblind over wie Jesus was en wilde. Ze waren te druk bezig met zichzelf en blind voor de nood van anderen; blind en doof voor de Blijde Boodschap. Pas achteraf erkent Marcus, dat ze oogkleppen op hadden.

Blind voor de moeilijke weg van hun Heer en blind voor de mensen aan de rand van de samenleving. Maar Bartimeüs is niet van gisteren en houdt aan.. Jesus is niet doof voor zijn roep en nood en vraagt aan de blinde: " *wat wilt ge dat ik voor u doe?* " Ieder mens kan aanvoelen, dat Bartimeüs om genezing vraagt, maar Marcus laat het antwoord toch maar horen. Bartimeüs wil zien en gezien worden; wil weer een plaats tussen de mensen en Jesus laat zien: ik zie je wel degelijk. Ik zie je wel zitten als mens. Je vertrouwen is jouw redding. Het gaat Marcus hier niet om de precieze feiten; hij is geen journalist met de camera in aanslag. Hij vertelt een parabel over mensen als wij, die gezien willen worden; maar ook over mensen die de ander niet zien staan en blind zijn voor de nood van een ander. Een verhaal over mensen, die het uitschreeuwen van verdriet, maar die de mond wordt gesnoerd. En Marcus toont Bartimeüs als iemand met een blind vertrouwen. Een blind vertrouwen in Jesus, die hij aanspreekt als *zoon van David*, de verwachte Messias. Bartimeüs is a.h.w. van het spel: *ik zie ik zie wat jij niet ziet* . Een volgeling van Jesus vaart a.h.w. blind op

de man van Nazareth. Het Evangelie eindigt er ook mee, dat Bartimeüs zich aansloot bij de volgelingen. Hij ervaart een nieuwe inzicht en komt in beweging !

Ik heb mij afgevraagd, wat dit evangelie voor mij betekent. Ben ik een gelovige, die zoals Bartimeüs onvoorwaardelijk gelooft in Jesus van Nazareth. Als ik eerlijk ben dan is daar nog wel wat aan af te dingen. Bij grote tegenslagen als het verdriet om mijn zus, schoonvader, zwager en vele anderen heb ik mijn geloof niet verloren, maar er is best wat aan te merken op mijn geloof in het dagelijks leven. Bartimeüs is dan ook een voorbeeldfiguur (tegenwoordig heeft de jeugd het over *influencer*), die mij inspireert om meer vertrouwen te hebben en meer te getuigen van het geloof dat in mij leeft. Over mijn roeping en mijn relatie met God. Wat zie ik in Hem ?

Tegelijk houdt het verhaal mij een spiegel voor over, hoe ik met medemensen omga. Zie ik mensen wel 'zitten', of heb ik een vooroordeel, die mij verhindert echt te zien wie een ander is ? Overkomt het u ook niet, dat je je blind staart op onvolkomenheden van iemand of dat je je oordeel klaar hebt over een mens, omdat dievult u maar in: uit een bepaalde wijk komt, een aangeboren afwijking heeft, een andere huidskleur of cultuur met zich meedraagt, zich anders gedraagt of uit. Je plakt een sticker op iemand of beklemtoont telkens weer de negatieve kanten van iemand en doet hem/haar geen recht.

Of dat ik verblind ben door bijzaken, die niets te maken hebben met de essentie van het leven. Ben ik verblind door mijn succes, door mijn status, door mijn inkomen ?

Welke blinde vlekken heb ik ? Ga er mee eens voor zitten. Doe het slaapmasker maar af en kijk om je heen: wat zie ik echt als ik een ander aankijk en wat doet recht aan mijn medemens. Wat zie ik echt. Daarover gaat ook het volgende verhaal.

Er waren eens 6 blinde mensen. Zij hoorden, dat de koning hun dorp zou bezoeken en hij zou zitten op een olifant. Niemand van hen had ooit een olifant kunnen zien, maar ook nooit aangeraakt. " ik vraag me af, hoe zo'n beest in elkaar zit " , zeiden ze tot elkaar en ze gingen op onderzoek uit, maar ieder apart. De eerste hield de olifant vast bij z'n slurf, de tweede aan de slagtang, de derde pakte een oor beet, de vierde kwam bij de poot uit, de vijfde raakte zijn buik aan en de zesde hield de staart in zijn handen. Toen ze terug naar huis gingen, waren ze er allemaal van overtuigd, dat ze wisten hoe een olifant er dan uitzag. Een Olifant snuift en is lang en sterk. Welnee, zei degene die de slagtang had gevoeld: " een olifant is nogal kort en hard ". Jullie vergissen je alle twee, want de olifant is echt plat en dun en zwabbert; nummer vier had de poot gevoeld en zei, dat de olifant net als een boom was. Waarop de vijfde vertelde, dat het beest net een muur was. Tenslotte reageerde de zesde met te zeggen, dat ze het allemaal fout hadden en de olifant net als een touw was. En zo maakten ze ruzie over hoe een olifant er uit zag. Toen kwam een iemand voorbij, die niet blind was en kon zien. " jullie hebben allemaal gelijk, alle delen die jullie beschrijven vormen samen één olifant "

(het verhaal ' de blinden en de Olifant'

: 'n parel voor elke dag van Chantal Leterme uitg. Averbode blz. 23)

uit

Wat zie ik echt; we hebben net als de blinden uit het verhaal allemaal een blind vlek, maar samen komen we een heel eind. Samen kunnen we elkaar bemoedigen en inspireren om te zien met de ogen van Bartimeüs. En ik denk, dat u en ik zodoende allemaal met Bartimeüs kunnen bidden: *Heer, maak dat ik zien kan. Dat ik zien kan met de ogen van het Geloof en dat ik zien kan met de ogen van de Liefde.* Die gaan bij Jesus hand in hand en ik noem mij toch zijn volgeling ? Laten wij dus kijken met de ogen van ons hart. En laten we dat samen doen, als gemeenschap, als christenen van HQ. Want samen zien we heel de mens, doen we hem/haar recht en vullen we elkaar aan.

Amen